

Αριθμός 409

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Δήμευση Αγαθών) Κανονισμοί του 2007, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει της παραγράφου 4(5) του Δέκατου Παραρτήματος του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ

Κανονισμοί με βάση την παράγραφο 4(5) του Δέκατου Παραρτήματος.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 4(5) του Δέκατου Παραρτήματος του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς.

95(Ι) του 2000
93(Ι) του 2002
27(Ι) του 2003
172(Ι) του 2003
95(Ι) του 2004
88(Ι) του 2005
100(Ι) του 2005
131(Ι) του 2005
148(Ι) του 2005
64(Ι) του 2006
86(Ι) του 2006
87(Ι) του 2006
48(Ι) του 2007
129(Ι) του 2007
141(Ι) του 2007
142(Ι) του 2007
143(Ι) του 2007.

Συνοπτικός τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Δήμευση Αγαθών) Κανονισμοί του 2007.

Ερμηνεία.

2. (1) Στους παρόντες Κανονισμούς εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

«απαιτητής» σημαίνει το πρόσωπο που έχει υποβάλει έγγραφη αμφισβήτηση δυνάμει της παραγράφου 4(4)(γ) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου.

«Νόμος» σημαίνει τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται και

95(Ι) του 2000
93(Ι) του 2002
27(Ι) του 2003
172(Ι) του 2003
95(Ι) του 2004
88(Ι) του 2005
100(Ι) του 2005
131(Ι) του 2005
148(Ι) του 2005
64(Ι) του 2006
86(Ι) του 2006
87(Ι) του 2006
48(Ι) του 2007
129(Ι) του 2007
141(Ι) του 2007
142(Ι) του 2007
143(Ι) του 2007.

«οφειλέτης» σημαίνει το πρόσωπο που αρνείται ή αμελεί να καταβάλει στον Έφορο οποιοδήποτε ποσό φόρου ή άλλο ποσό, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4(4)(α) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου.

(2) Όροι, η έννοια των οποίων δεν ορίζεται ειδικά στους παρόντες Κανονισμούς, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στο Νόμο.

Δηλοποίηση
κατάσχεσης.
Δέκατο Παράρτημα.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 4(4)(β) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου, η δηλοποίηση για την κατάσχεση αγαθών λογίζεται ως προσηκόντως επιδοθείσα στα υπό της παραγράφου 4(4)(α) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου αναφερόμενα πρόσωπα –

(α) αν αυτή επιδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 του Νόμου ή

(β) όταν το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει διεύθυνση στη Δημοκρατία ή η διεύθυνσή του είναι άγνωστη, αν αυτή δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Αμφισβήτηση
δήμευσης.

4. (1) Αμφισβήτηση της δήμευσης με βάση την παράγραφο 4(4)(γ) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου, υποβάλλεται στον Έφορο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία επίδοσης της δηλοποίησης της κατάσχεσης.

(2) Η δύναμη της πιο πάνω παραγράφου αμφισβήτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη και να περιέχει τουλάχιστον το όνομα και τη διεύθυνση του προσώπου που την υποβάλλει, καθώς και τους λόγους για τους οποίους αυτός αμφισβητεί την κατάσχεση:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο απαιτητής δεν έχει επιχειρηματική ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση ή συνηθισμένο τόπο διαμονής στη Δημοκρατία, στην αμφισβήτηση πρέπει επιπρόσθετα να αναφέρεται το όνομα και η διεύθυνση δικηγόρου, ο οποίος ασκεί τη δικηγορία με βάση τον περί Δικηγόρων Νόμο, συνοδευόμενη με έγγραφη και δεόντως πιστοποιημένη εξουσιοδότηση προς αυτόν, να ενεργεί ως αντίκλητος του απαιτητή και επίδοση δικονομικού εγγράφου προς τον εν λόγω δικηγόρο, λογίζεται ως δέουσα επίδοση προς τον απαιτητή.

Κεφ. 2.

42 του 1961
20 του 1963
46 του 1970
40 του 1975
55 του 1978
71 του 1981
92 του 1983
98 του 1984
17 του 1985
52 του 1985
9 του 1989
175 του 1991
212 του 1991
9(I) του 1993
56(I) του 1993
83(I) του 1994
76(I) του 1995
103(I) του 1996
79(I) του 2000
31(I) του 2001
41(I) του 2002
180(I) του 2002
117(I) του 2003
130(I) του 2003
199(I) του 2004
264(I) του 2004
21(I) του 2005
65(I) του 2005

124(I) του 2005
158(I) του 2005
175(I) του 2006
117(I) του 2007.

Κήρυξη σε δήμευση.

5. Αν κατασχεθέντα αγαθά κηρυχθούν δικαστικώς σε δήμευση ή λογίζονται κηρυχθέντα σε δήμευση τότε, τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού 7, η δήμευση θεωρείται ότι ισχύει από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής δικαστικής απόφασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας των σαράντα πέντε (45) ημερών.

Δικαστική διαδικασία κήρυξης σε δήμευση.

6. (1) Η δικαστική διαδικασία για κήρυξη αγαθών σε δήμευση, που έχουν κατασχεθεί ως υποκειμένων σε δήμευση, αρχίζει σε κάθε δικαστήριο το οποίο έχει αρμοδιότητα –

(α) στον τόπο διαμονής, εγκατάστασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, έδρας της επιχείρησης του απαιτητή ή

(β) αν ο απαιτητής διόρισε αντίκλητο δικηγόρο, σύμφωνα με τον Κανονισμό 4, στον τόπο όπου ο δικηγόρος έχει το γραφείο του.

(2) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία για κήρυξη της δήμευσης κατασχεθέντων αγαθών, η αγωγή εγείρεται εναντίον κάθε προσώπου το οποίο έχει υποβάλει αμφισβήτηση δυνάμει της παραγράφου 4(4)(γ) του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου και των διατάξεων του Κανονισμού 4.

(3) Σε κάθε τέτοια αστική διαδικασία, ο εναγόμενος ή ο δικηγόρος του οφείλει να καταθέσει, είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, στον Πρωτοκολλητή του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αγωγή, ένορκη δήλωση με την οποία να βεβαιώνεται ότι τα αγαθά που έχουν κατασχεθεί ως υποκειμένα σε δήμευση βρίσκονταν στην κατοχή ή υπό τη φύλαξη αυτού ή του αντιπροσώπου του ή του άλλου προσώπου που ενεργούσε για λογαριασμό του απαιτητή κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

(4) Κάθε εναγόμενος οφείλει να καταθέσει, είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, τα έξοδα της διαδικασίας, όπως αυτά μπορεί να ορίζει εκάστοτε το δικαστήριο.

(5) Αν δεν τηρηθεί οποιαδήποτε από τις διατάξεις των πιο πάνω παραγράφων, το δικαστήριο δύναται, εξετάζοντας την παράλειψη αυτεπάγγελα, να εκδώσει απόφαση για κήρυξη της δήμευσης.

(6) Ανεξάρτητα από οποιοδήποτε δικαίωμα προς αναφορά με υπόμνημα κάποιας υπόθεσης στην κρίση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε κάθε διαδικασία προς κήρυξη σε δήμευση κατασχεθέντων αγαθών, κάθε ένα των μερών μπορεί να εφεσιβάλλει την πρωτόδικη απόφαση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

(7) Σε περίπτωση υποβολής έφεσης, περιλαμβανομένης και έφεσης υπό μορφή υπομνήματος, εναντίον πρωτόδικης απόφασης, σε οποιαδήποτε διαδικασία για την κήρυξη κατασχεθέντων αγαθών σε δήμευση, τα αγαθά που κατασχέθηκαν, για όσο χρόνο εκκρεμεί η έφεση,

εξακολουθούν να φυλάσσονται από τον Έφορο σε οποιοδήποτε τόπο ή υποστατικό κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό ο Έφορος.

Διατάξεις που αφορούν την απόδειξη.

7. (1) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία που αφορά την κατάσχεση αγαθών, το γεγονός της κατάσχεσης, ο τύπος και ο τρόπος διενέργειας της, λογίζονται, μέχρις απόδειξης του αντιθέτου, ότι έγιναν με βάση το Νόμο και τους παρόντες Κανονισμούς χωρίς να χρειάζονται περαιτέρω απόδειξη.

(2) Η κήρυξη κατασχεθέντων αγαθών σε δήμευση από το δικαστήριο αποδεικνύεται με την προσαγωγή του σχετικού διατάγματος ή της πράξης του δικαστηρίου, με την οποία κηρύσσονται τοιούτοτρόπως σε δήμευση.

Εξουσία επιστροφής αγαθών.

8. (1) Σε περίπτωση κατάσχεσης αγαθών ο Έφορος δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο πριν την πώλησή τους, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι αυτά έχουν δημευθεί, να επιστρέψει αυτά εφόσον ο οφειλέτης καταβάλει ολόκληρο το οφειλόμενο ποσό που αναφέρεται στη δηλοποίηση της κατάσχεσης μαζί με τους τόκους μέχρι την ημερομηνία της πληρωμής καθώς και τυχόν έξοδα που αφορούν την κατάσχεση και/ή τη δήμευση αυτών, συμπεριλαμβανομένων και εξόδων φύλαξης.

(2) Σε περίπτωση κατάσχεσης αγαθών, ο Έφορος δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι δεν κηρύχθηκε ακόμη η δήμευση αυτών ή δε λογίζεται ότι κηρύχθηκαν σε δήμευση, αν τα αγαθά υπόκεινται σε φθορά να τα εκποιήσει ή να τα καταστρέψει με βάση τη διαδικασία που αυτός καθορίζει, με την επιφύλαξη της διασφάλισης των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δε έξοδα καταστροφής βαρύνουν το δημόσιο.

(3) Αν οποιαδήποτε αγαθά που κατασχέθηκαν έχουν καταστραφεί ή εκποιηθεί ή επιστραφεί στον απαιτητή και ύστερα από δικαστική διαδικασία αποφασιστεί ότι αυτά δεν υπόκειντο σε δήμευση όταν είχαν κατασχεθεί, τότε ο Έφορος οφείλει, ύστερα από το αίτημα του εν λόγω προσώπου, να του προσφέρει -

- (α) ποσό ίσο με το ποσό που τυχόν καταβλήθηκε αχρεώστητα από τον απαιτητή ή
- (β) αν τα αγαθά πωλήθηκαν, ποσό ίσο με το προϊόν της εκποίησης, εξαιρουμένου του φόρου ή
- (γ) αν τα αγαθά καταστράφηκαν, ποσό ίσο με την αξία αυτών κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

(4) Αν ο απαιτητής αποδεχθεί την προσφορά, σύμφωνα με την πιο πάνω παράγραφο, τότε παύει να έχει οποιοδήποτε δικαίωμα άσκησης αγωγής για την κατάσχεση, εκποίηση ή καταστροφή των εμπορευμάτων.

Περαιτέρω διατάξεις για τη δήμευση αγαθών, πώληση με δημόσιο πλειστηριασμό.

9. (1) Σε περίπτωση κατάσχεσης αγαθών υποκειμένων σε δήμευση αυτά μεταφέρονται σε τόπο ή υποστατικό που κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό ο Έφορος και επιβαρύνονται με τις δαπάνες μεταφοράς, μετακίνησης και φύλαξής τους.

(2) Αν τα αγαθά χρειάζονται λόγω της φύσης τους ιδιαίτερη επιμέλεια ή φύλαξη αυτά επιβαρύνονται και για κάθε δαπάνη η οποία καθίσταται αναγκαία για την ασφάλεια και τη φύλαξή τους, όπως ο Έφορος ήθελε εκάστοτε καθορίσει.

(3) Αγαθά κατασχεθέντα και δημευθέντα δυνάμει του Νόμου και των παρόντων Κανονισμών εκποιούνται με δημόσιο πλειστηριασμό ο οποίος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με τυχόν όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται στην εν λόγω δημοσίευση ή με άλλο τρόπο που κρίνει σκόπιμο ο Έφορος, συμπεριλαμβανομένου δημόσιου πλειστηριασμού που διενεργείται από το Τμήμα Κρατικών Αγορών και Προμηθειών.

(4) Σε περίπτωση που μετά την κατακύρωση στο δημόσιο πλειστηριασμό της προσφοράς των αγαθών στον επιτυχόντα πλειοδότη, το πλειστηρίασμα δεν καταβληθεί εντός της καθορισμένης προθεσμίας, τότε αυτά εξακολουθούν να ευρίσκονται υπό τη φύλαξη του Εφόρου μέχρι τον επόμενο δημόσιο πλειστηριασμό.

(5) Αν δεν επιτυγχάνεται η εκποίηση των αγαθών σε τουλάχιστον τρεις διαδοχικούς δημόσιους πλειστηριασμούς ή γενικά δεν μπορούν αυτά να εκποιηθούν με άλλο τρόπο, τότε ο Έφορος δύναται να επιτρέψει -

(α) την καταστροφή τους με βάση τη διαδικασία που αυτός καθορίζει ή

(β) τη διάθεσή τους για κάλυψη των αναγκών δημόσιων υπηρεσιών ή φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, με την επιφύλαξη της διασφάλισης των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαλλαγμένα από τυχόν φόρο κατανάλωσης, φόρο προστιθέμενης αξίας και τυχόν άλλων επιβαρύνσεων.

(6) Το προϊόν της πώλησης κατασχεθέντων αγαθών, κατανέμεται με την εξής σειρά -

(α) εισπράττονται οποιαδήποτε έξοδα και δαπάνες αφορούν την κατάσχεση και/ή δήμευση, φύλαξη και γενικά οτιδήποτε ενεργείται δυνάμει των παρόντων Κανονισμών και

(β) το υπόλοιπο μεταφέρεται στο δημόσιο ταμείο προς εξόφληση του χρέους του οφειλέτη.

(7) Αν μετά την πιο πάνω κατανομή απομένει επιπλέον ποσό αυτό καταβάλλεται από τον Έφορο στον οφειλέτη.

Έναρξη της ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

10. Οι παρόντες Κανονισμοί τίθενται σε ισχύ με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.